

opholdet i udlandet udmøntet til 3 måneder pr. kalenderår. Der sondres i denne sammenhæng efter de gældende regler ikke mellem EØS-lande og det øvrige udland.

Forslaget indebærer en forbedring af ordningen for alle efterlønsmodtagere, fordi de får mulighed for at bosætte sig hvor som helst i EØS-området uden at miste retten til efterløn.

Samtidig indebærer forslaget, at medlemmer af en dansk arbejdsløshedskasse, der har bopæl i et andet medlemsland, og som i øvrigt opfylder lovens betingelser for ret til dansk efterløn, får mulighed for at overgå til efterløn.

Forslaget indebærer, at de administrative regler om efterløn må konsekvensændres i overensstemmelse med det ændrede bopælskrav. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Forslaget medfører ikke ændringer i de gældende regler om fradrag for arbejde og indtægter, herunder pensioner, som gælder for efterlønsmodtagere. Arbejde i et andet EØS-land skal medføre fradrag på samme måde som arbejde i Danmark. Efterlønsmodtagerens pensionsformue og løbende udbetalte pensioner skal også medføre fradrag efter samme regler, uanset om efterlønsmodtageren bor i Danmark eller et andet EØS-land.

Overgangsydelsesordningen minder i et vist omfang om efterlønsordningen, og det foreslås derfor også at ændre bopælskravet i overgangsydelsesordningen. Efter forslaget får overgangsydelsesmodtagere således mulighed for at bosætte sig i et andet EØS-land. Overgangsydelsesmodtagere, der bosætter sig i et andet EØS-land, vil blive omfattet af samme regler som overgangsydelsesmodtagere med bopæl i Danmark.

Forslaget medfører ikke ændringer i de gældende regler om bopælskrav i forhold til Færøerne og Grønland.

Opretholdelse af bopælskravet skal ses i sammenhæng med de særlige regler for medregning af forsikrings- og beskæftigelsesperioder, der gælder for Færøerne og Grønland.

I forlængelse af lovændringen vil regeringen undersøge mulighederne for en ændring af bopælskravet for Færøerne og Grønland. Samspillet mellem bopælskravet og de øvrige elementer i efterlønsordningen vil indgå i denne overvejelse.

II. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at det ændrede bopælskrav vil medføre, at efterlønsmodtagere vil flytte til et andet EØS-

land i samme omfang og efter nogenlunde samme mønster som 67-69 årige folkepensionister med bopælsperioder i Danmark på mindst 13 år.

Af det samlede antal folkepensionister i denne aldersgruppe er 1½ pct. udrejst til et EØS-land, heraf omkring 1/5 til Spanien eller Frankrig. Hvis det samme antages at gælde efterlønsmodtagere, vil der i 2003 være 2.600 efterlønsmodtagere, som har taget bopæl i et andet EØS-land.

Det forventes, at de nye muligheder for at medtage efterlønnen til et andet EØS-land vil medføre en øget tilgang til efterlønsordningen af personer, der ellers ikke ville været gået på efterløn. Med samme forudsætninger om 1½ pct. som ovenfor skønnes det med betydelig usikkerhed, at antallet af efterlønsmodtagere vil blive forøget med ca. 900 i 2003. Den øgede tilgang til efterlønsordningen vil medføre bruttomerudgifter til efterløn.

På længere sigt skønnes det således, at i alt ca. 3.500 efterlønsmodtagere vil være udrejst.

Udrejse til et andet EØS-land medfører i sig selv ikke konsekvenser for bruttoudgifterne til efterløn. Udrejse vil imidlertid medføre et skatteprovenutab som følge af, at der indgår bopælsbeskatning i Danmarks dobbeltbeskatningsaftaler med Spanien og Frankrig, hvilket indebærer, at efterlønnen bliver beskattet i disse lande i stedet for i Danmark.

Endvidere vil der være øgede efterlønsudgifter til medlemmer af danske arbejdsløshedskasser, der har bopæl i et andet EØS-land, som i øvrigt opfylder betingelserne for ret til efterløn, og som overgår til efterløn. Det drejer sig om personer bosat i EØS-lande uden for Danmark med beskæftigelse i Danmark (grænsegængere). Omfanget skønnes med usikkerhed at omfatte ca. 100 personer.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at lovforslaget vil medføre en bruttomerudgift til efterløn på ca. 5 mio. kr. i 2000, ca. 70 mio. kr. i 2001, ca. 100 mio. kr. i 2002 og ca. 115 mio. kr. i 2003.

Det skønnes endvidere med betydelig usikkerhed, at skatteprovenutabet vil være ubetydeligt i 2000, ca. 15 mio. kr. i 2001, ca. 25 mio. kr. i 2002 og 2003.

På den baggrund skønnes det med betydelig usikkerhed, at de samlede offentlige merudgifter vil være ca. 5 mio. kr. i 2000, ca. 85 mio. kr. i 2001, ca. 125 mio. kr. i 2002 og ca. 140 mio. kr. i 2003.

Det bemærkes, at de økonomiske konsekvenser især afhænger af mertilgangen til efterlønsordningen (som der knytter sig stor usikkerhed til). For hver 100 personer antallet afviger fra de forudsatte 900 personer, ændres udgiften med ca. 12 mio. kr.